

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010656
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712010656.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.05.2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Rudolfa Ďurtu a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného F. O., stíhaného pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm.b/, ods. 3 písm.a/ Tr.zák., s poukazom na § 139 písm.c/, e/ Tr.zák., v štádiu pokusu podľa § 14 Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T 162/2012, zo dňa 02.10.2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného F. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T 162/2012 zo dňa 02.10.2013 bol obž. F. O. uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm.b/, ods. 3 písm.a/ Tr.zák., s poukazom na § 139 písm.c/ , e/ Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr.zák. Obžalovaný sa trestnej činnosti mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 22.05.2012 v čase okolo 09.00 h v meste T., okr.T. bez povolenia vošiel cez uzatvorenú a neuzamknutú bráničku do dvora rodinného domu č. XX na ul.E., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, ktorého vlastníkmi sú jeho rodičia U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX a Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, T., kde sa snažil dostať najprv cez uzamknuté dvere a následne cez okno do domu, pričom rozbil sklenenú výplň na okne a následne od ďalšieho konania upustil a z dvora vyšiel von, kde ho zadržala hliadka PZ, čím poškodeným U. O., nar.XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, T. a Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, T., spôsobil škodu rozbitím sklenenej výplne.

Za toto konanie okresný súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote obžalovaný F. O. podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu a to proti výroku o vine a treste. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný namietal vyhodnotenie dôkazov, ktoré súd previedol bez starostlivého vyhodnotenia všetkých skutočností svedčiacich v jeho prospech. V tejto súvislosti namietal právnu kvalifikáciu skutku, ktorá nie je podľa obhajoby príliehavá a opodstatnená. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal už v prípravnom konaní a svoje výpovede a postoje v celej veci doteraz nezmenil. V tomto smere na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm.c/ Tr.por. Ďalej obhajoba k osobe obžalovaného poznamenala, že sa jedná o psychopatickú abnormálne štrukturovanú osobnosť, pričom táto skutočnosť mohla mať vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu zložku pri realizácii samotného skutku. Navyiac v čase spáchania skutku bol pod vplyvom alkoholu, v prepočte mal takmer 2 promile. Tieto poznatky vyvolali pochybnosti nad otázkou príčetnosti obvineného a odôvodnenosti postupu podľa § 149 Tr.por. , čo orgány činné v trestnom konaní nevykonali.

V tomto smere obhajoba poukázala na ustálenú prax Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj na článok 48 ods. 2 Ústavy SR a v konečnom dôsledku aj na článok 46 Ústavy SR. Z uvedeného dôvodu navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, alternatívne požiadala, aby vo veci samej rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici.

V doplnených dôvodoch odvolania zo dňa 09.12.2013 obhajoba doplnila svoje odvolacie námietky o skutočnosti spojené so znaleckým psychiatrickým vyšetrením v inej trestnej veci obvineného, kde bol konštatovaný záver o nepríčetnosti menovaného. Tieto skutočnosti z minulosti i v súčasnosti podľa obhajoby zakladali pochybnosti nad otázkou príčetnosti obvineného v čase skutku a odôvodňovali vyšetrenie zdravotného stavu obvineného dvoma znalcami - psychiatrami, čo orgány činné v trestnom konaní nevykonali.

V prípade takého postupu obhajoba ďalej uviedla možnosti postupu vrátane možnej zmeny právnej kvalifikácie konania obžalovaného.

V závere odvolania obhajoba poukázala na tú skutočnosť, že obžalovaný sám ustúpil od svojho protiprávneho konania, pričom sa okamžite priznal k činu, čo je dôvodom na úvahu o aplikácii § 14 ods. 3 Tr.zák., ktorý upravuje zánik trestnej zodpovednosti u páchatel'a, ktorý dobrovoľne upustí od ďalšieho konania. Rodičia obžalovaného pritom neustále zdôrazňovali, že si neželajú, aby ich syn bol trestne stíhaný, even. odsúdený. V tomto smere obhajoba namietala, že ani trest uložený za použitia ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm.e/ Tr.zák. nie je primeraný a je stále značne prísny. Znovu obhajoba poukázala na článok 46, článok 48 ods. 2 Ústavy SR, § 2 ods. 7 zákona č. 301/2005 Z.z. / Tr.poriadok / a na dohovor o ochrane základných ľudských práv a slobôd v súvislosti s právom každého na spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom. Preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania a ďalej uviedol, že aj u osoby, ktorá urobila vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, je potrebné skúmať duševný stav, či vôbec takáto osoba je schopná urobiť kvalifikované vyhlásenie, keďže vo vzťahu k obžalovanému sú tu indície z minulosti, ktoré odôvodňujú pochybnosti o jeho psychickom stave. Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že v tomto prípade by bolo vhodné sa zaoberať, či nedošlo k zániku trestnej zodpovednosti a či vôbec stupeň spoločenskej nebezpečnosti dosahuje taký stupeň, že predpokladá, že došlo k spáchaniu trestného činu. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny, právna kvalifikácia je podľa neho príliehavá, obžalovaný vedel, že vstúpil do rodičovského domu, kde býva staršia osoba a vedel, že v ich neprítomnosti nemá vstupovať do obydľia rodičov. Preto právna kvalifikácia aj podľa odseku 3 je správne použitá. Z toho dôvodu nie je možné skúmať spoločenskú nebezpečnosť a pokiaľ ide o tvrdenie obhajoby o možnom zániku trestnej zodpovednosti, tak v tom prípade toto ustanovenie nie je možné použiť, pretože obžalovaný upustil od konania až keď bola privolaná polícia. Preto prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, obhajca obžalovaného predložil písomnú žiadosť obžalovaného, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Z uvedeného dôvodu sa verejné zasadnutie vykonalo v neprítomnosti obžalovaného.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku z rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obž. F. O. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že nepopiera svoju vinu a vyjadril ľútosť nad tým, čo sa stalo. Keďže toto vyhlásenie obžalovaného bolo v súlade aj s ďalšími dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli, súd na návrh prokurátora v zmysle § 257 ods. 7 Tr.por. prijal toto vyhlásenie obžalovaného o vine. V tomto smere aj odvolací súd musí

poznamenat', že obžalovaný bol riadne poučený o svojich právach a aj dôsledkoch takéhoto vyhlásenia, ktoré je v zmysle § 257 ods. 5 Tr.por. neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm.c/ Tr.por. Preto odvolací súd nemohol pripustiť , aby sa preskúmaval výrok o vine obžalovaného. V tejto súvislosti krajský súd nemohol ani prihliadnuť k námietkam obhajoby, ktoré smerovali proti výroku o vine, vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného. V tomto prípade, ak obhajoba mala námietky voči právnej kvalifikácii alebo iným skutočnostiam týkajúcich sa výroku o vine, nemala zvoliť postup podľa § 257 Tr.por.

Z uvedeného dôvodu potom odvolací súd preskúmal výrok o treste. Okresný súd v tomto prípade pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré je podľa zákona povinný prihliadnuť. Správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy a pomery páchatel'a. V tejto súvislosti prvostupňový súd výrok o uloženom treste v napadnutom rozsudku podrobne zdôvodnil aj s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý sa doposiaľ pred súdmi za svoje konanie zodpovedal v 4 prípadoch, pričom v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Súčasne správne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností svedčiacich obžalovanému. Krajský súd sa s týmto odôvodnením plne stotožnil a v podrobnostiach preto naň poukazuje.

Vzhľadom na vykonané dôkazy odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na námietku obhajoby o neprimeranosti uloženého trestu, keďže obžalovaný nie je osobou tzv. prvotrestanou a navyše trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za predchádzajúcu trestnú činnosť. Na tomto mieste je potrebné poukázať na to, že zásady ukladania trestov vylučujú ukladanie podmieneného trestu na podmienený trest. Preto prvostupňový súd správne obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, s poukazom na minutie sa účinku predošlých uložených podmienených trestov obžalovanému, ktorý sa z nich zjavne nepoučil.

Okresný súd nepochybil ani pri zaradovaní obžalovaného pre výkon trestu, keď ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trest čin.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za takéhoto stavu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného F. O. ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.